

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 42/16
Λουξεμβούργο, 21 Απριλίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-558/14
Mimoun Khachab κατά Subdelegación del Gobierno en Álava

**Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίψουν αίτηση οικογενειακής επανένωσης εάν
βάσει εκτιμήσεως με προβολή στο μέλλον προκύπτει ότι ο συντηρών δεν θα
διαθέτει σταθερούς, τακτικούς και επαρκείς πόρους κατά το έτος που έπεται της
ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως**

*Η εκτίμηση αυτή μπορεί να στηρίζεται στην εξέλιξη των εισοδημάτων του συντηρούντος κατά τους
έξι μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως*

Η οδηγία σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης¹ έχει ως σκοπό να διευκολύνει την επανένωση με μέλη της οικογένειας τα οποία δεν είναι υπήκοοι της ΕΕ. Κατά την οδηγία, τα κράτη μέλη οφείλουν να επιτρέπουν την είσοδο και τη διαμονή, μεταξύ άλλων, του συζύγου του συντηρούντος, υπό την επιφύλαξη της τήρησης ορισμένων προϋποθέσεων (στο πλαίσιο αυτό ο συντηρών πρέπει να αποδείξει ότι διαθέτει κατάλυμα, ασφάλιση ασθένειας καθώς και σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για τη συντήρηση του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του, χωρίς να απαιτείται προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής του συγκεκριμένου κράτους μέλους). Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν αίτηση οικογενειακής επανένωσης ή, ενδεχομένως, να ανακαλούν ή να αρνούνται να ανανεώσουν την άδεια διαμονής μέλους της οικογένειας όταν δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι όροι που ορίζονται στην οδηγία.

Η ισπανική νομοθεσία διευκρινίζει ότι η άδεια διαμονής ενόψει της επανένωσης με μέλη της οικογένειας που δεν είναι υπήκοοι της ΕΕ δεν χορηγείται εάν διαπιστώνεται, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι δεν υφίσταται προοπτική διατηρήσεως των οικονομικών μέσων κατά το έτος που έπεται της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως. Για τη διαπίστωση αυτή, λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη των πόρων του συντηρούντος κατά τους έξι μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως.

Η αίτηση οικογενειακής επανένωσης που υπέβαλε για τη σύζυγό του υπήκοος χώρας εκτός της ΕΕ, ο οποίος διέμενε στην Ισπανία και κατείχε άδεια επί μακρόν διαμένοντος στο εν λόγω κράτος μέλος, απορρίφθηκε τον Μάρτιο του 2012, για τον λόγο ότι δεν είχε αποδείξει ότι διέθετε επαρκείς πόρους για τη συντήρηση της οικογένειάς του μετά την επανένωση. Οι προσφυγές κατά της απορριπτικής αποφάσεως απορρίφθηκαν για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι δεν υφίστατο καμία ένδειξη περί του ότι αυτός θα διέθετε επαρκείς πόρους κατά το επόμενο της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης έτος.

Το Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (ανώτερο δικαστήριο της Χώρας των Βάσκων, Ισπανία), ενώπιον του οποίου ο συντηρών άσκησε έφεση, διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της ισπανικής νομοθεσίας με την οδηγία. Το εθνικό δικαστήριο διερωτάται αν, προκειμένου να χορηγηθεί άδεια οικογενειακής επανένωσης, ο συντηρών πρέπει να διαθέτει, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, σταθερούς, τακτικούς και επαρκείς πόρους ή αν μπορεί να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι αυτός θα εξακολουθήσει να διαθέτει τέτοιους πόρους κατά το έτος που έπεται της εν λόγω ημερομηνίας.

Με την απόφασή του που εκδόθηκε σήμερα, **το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η ισπανική νομοθεσία είναι σύμφωνη με την οδηγία.**

¹ Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12).

Το Δικαστήριο επισημαίνει καταρχάς ότι η οδηγία επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαιτούν να προσκομίσει ο συντηρών αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για τη συντήρηση του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του, χωρίς να απαιτείται προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Μολονότι **η οδηγία** δεν προβλέπει ρητώς ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αξιολογούν αν υφίσταται προοπτική διατηρήσεως σταθερών, τακτικών και επαρκών πόρων εκ μέρους του συντηρούντος πέραν της ημερομηνίας υποβολής της εν λόγω αιτήσεως, πάντως το Δικαστήριο κρίνει ότι η οδηγία **δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα αυτή**. Συγκεκριμένα, η οδηγία προβλέπει ρητώς ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αξιολογούν τον τακτικό χαρακτήρα των πόρων του συντηρούντος, γεγονός το οποίο συνεπάγεται περιοδική ανάλυση της εξελίξεως των πόρων αυτών. Το Δικαστήριο προσθέτει ότι, αν ο συντηρών πρέπει να αποδείξει ότι διαθέτει **επαρκείς πόρους** κατά τον χρόνο κατά τον οποίο εξετάζεται η αίτησή του οικογενειακής επανένωσης, πάντως οι πόροι αυτοί **πρέπει επίσης να είναι σταθεροί και τακτικοί**, γεγονός το συνεπάγεται **εξέταση με προβολή στο μέλλον** των πόρων εκ μέρους της αρμόδιας εθνικής αρχής.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περιορίζεται στον συντηρούντα που κατέχει άδεια διαμονής ετήσιας τουλάχιστον διάρκειας και ο οποίος έχει εύλογη προοπτική να αποκτήσει δικαίωμα μόνιμης διαμονής. Η εκτίμηση σχετικά με το κατά πόσον υφίσταται τέτοια προοπτική απαιτεί, κατ' ανάγκην, η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους να εξετάσει τη μελλοντική εξέλιξη της κατάστασης του συντηρούντος σε σχέση με τη χορήγηση της εν λόγω άδειας διαμονής. Εξάλλου, η δυνατότητα ανακλήσεως ή μη ανανεώσεως του τίτλου διαμονής μέλους της οικογένειας, όταν οι προϋποθέσεις που ορίζονται από την οδηγία δεν πληρούνται πλέον, συνεπάγεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν ο συντηρών να διαθέτει σταθερούς, τακτικούς και επαρκείς πόρους πέραν της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως. Τέλος, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από έναν εκ των σκοπών της οδηγίας: συγκεκριμένα, η απόδειξη όσον αφορά τον σταθερό, τακτικό και επαρκή χαρακτήρα των πόρων επιτρέπει στο κράτος μέλος να διασφαλίσει ότι τόσο ο συντηρών, όσο και τα μέλη της οικογένειάς του δεν κινδυνεύουν να καταστούν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, βάρος για το σύστημά του κοινωνικής αρωγής.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι **το χρονικό διάστημα ενός έτους** κατά το οποίο ο συντηρών θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς πόρους είναι **εύλογο και σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας**, δεδομένου ότι το διάστημα αυτό αντιστοιχεί στη διάρκεια ισχύος του τίτλου διαμονής που πρέπει να κατέχει ο αιτών προκειμένου να υποβάλει αίτηση οικογενειακής επανένωσης.

Όσον αφορά τον κανόνα κατά τον οποίο η εκτίμηση με προβολή στο μέλλον των πόρων του συντηρούντος πρέπει να πραγματοποιηθεί βάσει των πόρων που αυτός εισέπραξε κατά τους έξι μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η οδηγία δεν περιλαμβάνει καμία διευκρίνιση ως προς το σημείο αυτό, αλλά ότι, εν πάση περιπτώσει, **το χρονικό αυτό διάστημα δεν θίγει τον σκοπό της οδηγίας**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582